

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 26. Institutum Gentilii Spoletini abrogatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

§. XXVI.

Sæcul. XIV.

A. C. 1354.

Institutum Gentilii Spoletini abrogatur.

Fratres Minores hoc anno Assisii peragebant suum conventum generalem quinquagesimum secundum. Proponebatur ibi urgenda abrogatio parvæ societatis seu congregationis formatæ per Fratrem Gentilium Spoletinum, & a Papa Clemente VI approbatæ. Quatuor duntaxat domos hæc habebat, ducebatque vitam singularem, si spectes studium paupertatis, formamque vestis, & Fratrum disjunctionem a Franciscanis cæteris, quibuscum nil commune sibi esse volebant. Erant igitur, qui suaderent in comitiis, ut Ordo coram Papa frequente in senatu sacro illos accusaret tanquam socios sectæ Narbonensis. At Guilielmus Farinarius Minister Generalis offensionem foris & discordiam intus devitandam dicens obtinuit, ut leniore modo tractaretur id negotium, totumque suæ curæ relinqueretur.

Rei gerendæ occasionem Gentilius ipse præbuit. Cum enim Minister Generalis cuidam parvæ congregationis fratri aliquid imperasset; Gentilius hunc illius oculis subduxit, inquiens. Nihil

Sæcul. XIV. est, quod ille præcipere tibi queat, præ-
A.C. 1355 fertim in iis, quæ pertinent ad mansio-
 nem in nostris domibus. Nempe de hac
 ipsa agebatur. Præsentes indignati, ut
 Guilielmus ad vindicandum authorita-
 tis suæ contemptum moveretur, complu-
 ra ei detegebant ad instituti novi ruinam
 facientia. Præsidium disciplinæ, aiebant,
 subtrahere se qui volunt, hanc ad con-
 gregationem transeunt. Hæc ducitur a-
 more libertatis: hæc recipit promiscue
 bonos malosque, doctrinam sanam & no-
 xiam.

Guilielmus clam inquirens comperit,
 a Gentilianis revera susceptos esse aliquot
 hæreticos, aut suspectos in fide homi-
 nes. Illi causabantur quidem, se hoc fe-
 cisse ob spem persuadendi eis veritatem:
 ac reapse pepulerant obstinatos. Atta-
 men habebantur fontes, quod cum eis
 junxerint consuetudinem, & Inquisitori
 neutiquam denunciatos dimiserint. Hoc
 erat fundamentum præcipuum querela-
 rum, quas Guilielmus ad Papam Inno-
 centium VI detulit, exponens ipsi pericu-
 lum schismatis in Ordine majoris illo,
 quod sub Clemente V fuerit. Itaque
 18 Aug. 1355 impetravit litteras, per quas
 Innocentius revocat Clementis VI di-
 ploma parvæ congregationis cœnobiis
 quatuor propitium; eaque subjicit Mini-
 stro Generali, ac Præsilibus ordinariis.
 Postea

Postea Guilielmus effecit, ut jussu Legati ^{Sæcl. XIV.}
 Albornii Gentilius custodiæ mandaretur A. C. 1354.
 in monasterio Urbevetano cum duobus
 Fratribus, quos ducebat Romam. Sic
 dissipata fuit parva congregatio.

§. XXVII.

*Imperator Carolus IV coronatur in
 Italia.*

Interim Imperator Carolus IV in Italiam
 venit coronandus. Pridie Idus Octo- ^{M. VII. l. 4.}
 bres anni 1354 attigit Utinum agri Fo- ^{c. 27.}
 rojulienfis urbem, Patriarchæ Aquilejani ^{Ughel. t. 8. l.}
 sedem, quem itineris comitem sibi adjun- ^{p. 109.}
 xit. Is erat Nicolaus Luxemburgius
 Caroli frater naturalis, ejusdemque ro-
 gatu per Clementem VI 22 Oct. an. 1350
 post obitum B. Bertrandi Genesiofanensis
 de Naumburgico Saxoniae episcopatu
 Aquilejam translatus; ubi sedit usque ad
 annum 1358.

Imperator ingressus Lombardiam per ^{Rayn. 1354.}
 Theodoricum Mindensem Episcopum id ^{n. 6.}
 Papæ significavit; petiitque copiam cu-
 randi, ut Romæ ad S. Petrum corona-
 retur. Papa per epistolam 21 Nov. da-
 tam spondit se missurum Cardinales,
 qui hanc obirent functionem: & interim
 Legato Ægidio Albornio præcepit, ut